Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B**

ΟΔΗΓΙΑ 92/117/ΕΟΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 17ης Δεκεμβρίου 1992

για τα μέτρα προστασίας από ορισμένες ζωονόσους και ορισμένους ζωονοσογόνους παράγοντες στα ζώα και στα προϊόντα ζωικής προέλευσης, προκειμένου να αποφευχθούν οι εστίες λοιμώξεων και δηλητηριάσεων που οφείλονται στα τρόφιμα

(ΕΕ L 62 της 15.3.1993, σ. 38)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**A1**	Πράξη προσχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας	C 241	21	29.8.1994
	(όπως προσαρμόστηκε από την απόφαση 95/1/ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ του Συμβουλίου)	L 1	1	1.1.1995

▼B

ΟΔΗΓΙΑ 92/117/ΕΟΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 17ης Δεκεμβρίου 1992

για τα μέτρα προστασίας από ορισμένες ζωονόσους και ορισμένους ζωονοσογόνους παράγοντες στα ζώα και στα προϊόντα ζωικής προέλευσης, προκειμένου να αποφευχθούν οι εστίες λοιμώξεων και δηλητηριάσεων που οφείλονται στα τρόφιμα

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 43,

την πρόταση της Επιτροπής [1],

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [2],

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [3],

Εκτιμώντας:

ότι τα ζώντα ζώα και τα προϊόντα ζωικής προέλευσης περιλαμβάνονται στον κατάλογο του παραρτήματος II της συνθήκης· ότι τη κτηνοτροφία και η διάθεση στην αγορά προϊόντων ζωικής προέλευσης αποτελεί σημαντική πηγή εισοδήματος για το γεωργικό πληθυσμό·

ότι, για την ορθολογική ανάπτυξη του τομέα αυτού και τη βελτίωση της παραγωγικότητάς του, απαιτείται η εφαρμογή κτηνιατρικών ενεργειών για την προστασία και τη βελτίωση του υγειονομικού επιπέδου και του επιπέδου της υγείας των ζώων στην Κοινότητα·

ότι είναι αναγκαίο να προληφθεί και να μειωθεί, με κατάλληλα μέτρα ελέγχου, η εμφάνιση, μέσω τροφίμων ζωικής προέλευσης, ζωονόσων που απειλούν ιδίως την ανθρώπινη υγεία·

ότι η Κοινότητα έχει ήδη αναλάβει δράσεις για την εξάλειψη ορισμένων ζωονόσων, και ιδίως της φυματίωσης και της βρουκέλωσης των βοοειδών, της βρουκέλωσης των αιγοπροβάτων και της λύσας· ότι είναι σκόπιμη η συλλογή επιδημιολογικών στοιχείων για τις ασθένειες αυτές·

ότι οι κανόνες αυτοί πρέπει να εφαρμόζονται με την επιφύλαξη της οδηγίας 89/397/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1984 σχετικά με τον επίσημο έλεγχο των τροφίμων [4]·

ότι, προκειμένου να καθοριστούν οι προτεραιότητες για τις προληπτικές δράσεις, είναι αναγκαίο να συλλέγονται στα κράτη μέλη στοιχεία σχετικά με την επίπτωση των ζωονόσων στους ανθρώπους, τα κατοικίδια ζώα, τις ζωοτροφές και τα άγρια ζώα·

ότι η Επιτροπή πρέπει να παρακολουθεί την εξέλιξη της επιδημιολογικής κατάστασης για να προτείνει τα κατάλληλα μέτρα·

ότι, λόγω της κατάστασης όσον αφορά τη σαλμονέλλωση, δικαιολογείται η θέσπιση άμεσων μέτρων καταπολέμησης για ορισμένους τύπους εκτροφής που παρουσιάζουν κίνδυνο·

ότι η εναρμόνιση των βασικών μέτρων υγειονομικής προστασίας προϋποθέτει τον ορισμό κοινοτικών εργαστηρίων συνδέσμου και αναφοράς και την ανάληψη ενεργειών τεχνικού και επιστημονικού χαρακτήρα·

ότι οι λεπτομέρειες της οικονομικής συμμετοχής της Κοινότητας σε ορισμένες ενέργειες που ορίζονται στην παρούσα οδηγία

([1]) ΕΕ αριθ. C 253 της 27. 9. 1991, σ. 2.
([2]) ΕΕ αριθ. C 326 της 16. 2. 1991, σ. 223.
([3]) ΕΕ αριθ. C 79 της 30. 3. 1992, σ. 6.
([4]) ΕΕ αριθ. L 186 της 30. 6. 1989, σ. 23.

▼B

καθορίστηκαν από την απόφαση 90/424/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 1990 σχετικά με ορισμένες δαπάνες στον κτηνιατρικό τομέα [1]·

ότι πρέπει να προβλεφθεί μια διαδικασία για τη θέσπιση στενής και αποτελεσματικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής για τη θέσπιση εκτελεστικών μέτρων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η παρούσα οδηγία καθορίζει τους κανόνες συλλογής πληροφοριών σχετικά με τις ζωονόσους και τους ζωονοσογόνους παράγοντες, καθώς και τα σχετικά μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται από τα κράτη μέλη και σε κοινοτικό επίπεδο.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας νοούνται ως:

1. *«ζωονόσοι»,* οι ασθένειες ή/και οι λοιμώξεις που μπορούν να μεταδοθούν φυσιολογικά από τα ζώα στον άνθρωπο:

2. *«ζωονοσογόνος παράγοντας»,* κάθε βακτήριο και κάθε ιός ή παράσιτο που μπορεί να προκαλέσει ζωονόσο,

3. *«εγκεκριμένο εθνικό εργαστήριο»,* ένα εργαστήριο που ορίζεται ή αναγνωρίζεται από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους και στο οποίο ανατίθεται η εξέταση των επίσημων δειγμάτων για την ανίχνευση ζωονοσογόνου παράγοντα,

4. *«δείγμα»,* δείγμα που λαμβάνεται από ή εξ ονόματος του ιδιοκτήτη ή του υπευθύνου της εγκατάστασης ή των ζώων για την εξέταση ενός ζωονοσογόνου παράγοντα,

5. *«επίσημο δείγμα»,* δείγμα που λαμβάνει η αρμόδια αρχή για την εξέταση ενός ζωονοσογόνου παράγοντα. Το επίσημο δείγμα αναφέρει το είδος, τον τύπο, τον αριθμό και τη μέθοδο λήψης του δείγματος καθώς και την προέλευση του ζώου ή του προϊόντος ζωικής προέλευσης· το εν λόγω δείγμα λαμβάνεται χωρίς προειδοποίηση,

6. *«αρμόδια αρχή»,* ή οι κεντρικές αρχές ενός κράτους μέλους, που είναι αρμόδιες για τον έλεγχο των διατάξεων που αφορούν τη δημόσια υγεία, τον υγειονομικό έλεγχο ή τα άλλα κτηνιατρικά θέματα που προκύπτουν από την παρούσα οδηγία, ή οποιαδήποτε άλλη αρχή στην οποία η κεντρική αρχή έχει μεταβιβάσει την αρμοδιότητα αυτή.

Άρθρο 3

1. Κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει το συντονισμό, σε εθνικό και τοπικό επίπεδο, των μέτρων που λαμβάνονται από τις αρμόδιες αρχές σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, ιδίως όσον αφορά τις επιδημιολογικές έρευνες.

2. Οι τοπικές αρμόδιες αρχές επικουρούνται από εγκεκριμένα εθνικά εργαστήρια.

3. Κάθε κράτος μέλος ορίζει τα εγκεκριμένα εθνικά εργαστήρια αναφοράς για τις ζωονόσους και τους ζωονοσογόνους παράγοντες που αναφέρονται στο παράρτημα Ι σημείο Ι, τα οποία μπορούν να διενεργούν τον προσδιορισμό ή την τελική επιβεβαίωση της παρουσίας ζωονοσογόνου παράγοντα.

[1] ΕΕ αριθ. L 224 της 18. 8. 1990, σ. 19. Η τελευταία τροποποίηση της απόφασης αυτής έγινε με την απόφαση 91/133/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 66 της 13. 3. 1991, σ. 18).

▼B

Άρθρο 4

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε:

α) οι ασκούντες την εκμετάλλευση ή οι διαχειριστές των εγκαταστάσεων που εγκρίνονται σύμφωνα με τις οδηγίες 64/433/ΕΟΚ [1], 71/118/ΕΟΚ [2] και 77/99/ΕΟΚ [3] να οφείλουν να φυλάσσουν, επί ένα ελάχιστο χρονικό διάστημα που θα καθοριστεί από την αρμόδια αρχή, και να της ανακοινώνουν, μετά από αίτησή της, τα αποτελέσματα των εξετάσεων που αφορούν την ανίχνευση των ζωοονόσων που αναφέρονται στο παράρτημα Ι σημείο Ι·

β) η απομόνωση και η αναγνώριση ζωονοσογόνων παραγόντων ή οποιαδήποτε άλλη απόδειξη της ύπαρξής τους να υπάγεται στην αρμοδιότητα του υπευθύνου του εργαστηρίου ή, σε περίπτωση που η αναγνώριση γίνεται εκτός εργαστηρίου, από το υπεύθυνο για την εξέταση άτομο·

γ) η διάγνωση και η αναγνώριση ενός ζωονοσογόνου παράγοντα να κοινοποιείται στην αρμόδια αρχή·

δ) η αρμόδια αρχή να συλλέγει τις πληροφορίες σχετικά με τους ζωονοσογόνους παράγοντες των οποίων η παρουσία επιβεβαιώνεται κατά τις πραγματοποιηθείσες δοκιμασίες ή εξετάσεις, καθώς και σχετικά με τα κλινικά κρούσματα των ζωονόσων που αναφέρονται στο παράρτημα Ι σημείο Ι, τα οποία διαπιστώνονται στον άνθρωπο ή σε ζώα·

ε) τα άλλα κράτη μέλη να ενημερώνονται τακτικά, στο πλαίσιο της Μόνιμης Κτηνιατρικής Επιτροπής, που έχει συσταθεί με την απόφαση 68/361/ΕΟΚ [4] για τα κλινικά κρούσματα που διαπιστώνονται σύμφωνα με το στοιχείο δ).

2. Η εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου μπορεί να επεκτείνεται, με τη διαδικασία του άρθρου 16, στις ζωονόσους και τους ζωονοσογόνους παράγοντες που αναφέρονται στο παράρτημα Ι σημεία ΙΙ και ΙΙΙ.

Άρθρο 5

1. Η αρμόδια αρχή πρέπει να αξιολογεί τις πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο δ) και ανακοινώνει στην Επιτροπή, μέχρι τις 31 Μαρτίου κάθε έτους, τις τάσεις και τις πηγές των ζωονοτικών λοιμώξεων που διαπιστώθηκαν κατά το προηγούμενο έτος.

2. Η παράγραφος 1 δεν αποκλείει, εάν το απαιτούν οι περιστάσεις, τη δυνατότητα συχνότερων ανακοινώσεων από τα κράτη μέλη στην Επιτροπή ή την παροχή συμπληρωματικών πληροφοριών κατόπιν αιτήσεως της Επιτροπής. Η Επιτροπή αξιολογεί τα στοιχεία που ανακοινώνονται από τα κράτη μέλη και υποβάλλει έκθεση στη Μόνιμη Κτηνιατρική Επιτροπή πριν από την 1η Οκτωβρίου κάθε έτους.

3. Πριν από την 1η Ιανουαρίου 1996, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την κτηθείσα πείρα, συνοδευόμενη από προτάσεις για τη βελτίωση του συστήματος συλλογής πληροφοριών· το Συμβούλιο αποφασίζει σχετικά με τις προτάσεις αυτές με ειδική πλειοψηφία.

---

(1) ΕΕ αριθ. 121 της 29. 7. 1964, σ. 2012/64. Η τελευταία τροποποίηση της οδηγίας αυτής έγινε με την οδηγία 91/497/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 268 της 24. 9. 1991, σ. 69).

(2) ΕΕ αριθ. L 55 της 8. 3. 1971, σ. 23. Η τελευταία τροποποίηση και η ενημέρωση της οδηγίας αυτής έγινε με την οδηγία 92/116/ΕΟΚ (βλέπε σελίδα 1 της παρούσας Επίσημας Εφημερίδας).

(3) ΕΕ αριθ. L 26 της 31. 1. 1977, σ. 85. Η ενημέρωση της οδηγίας αυτής έγινε με την οδηγία 92/5/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 57 της 2. 3. 1992, σ. 1), η δε τελευταία τροποποίησή της με την οδηγία 92/45/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 268 της 14. 9. 1992, σ. 35).

(4) ΕΕ αριθ. L 255 της 18. 10. 1968, σ. 23.

▼B

Άρθρο 6

Η Επιτροπή παρακολουθεί την εξέλιξη της κατάστασης των ζωονόσων στην Κοινότητα, ιδίως βάσει των πληροφοριών που συλλέγονται σύμφωνα με τα άρθρα 5 και 8, και:

α) σε συνεργασία με τα αρμόδια εθνικά εργαστήρια, τα κοινοτικά εργαστήρια αναφοράς που αναφέρονται στο άρθρο 13 και την Επιστημονική Κτηνιατρική Επιτροπή που έχει συσταθεί με την απόφαση 81/651/ΕΟΚ [1], εκπονεί ειδικές μελέτες ιδίως όσον αφορά την εκτίμηση των κινδύνων που συνεπάγονται οι ζωονοσογόνοι παράγοντες, οι διαδικασίες διάγνωσης και τα μέτρα ελέγχου·

β) ορίζει, πριν από την ημερομηνία που ορίζεται στο άρθρο 17 όσον αφορά τις σαλμονέλες, με τη διαδικασία του άρθρου 16, τις μεθόδους συλλογής και εξέτασης των δειγμάτων στα εγκεκριμένα εθνικά εργαστήρια που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφοι 2 και 3·

γ) χαράσσει κατευθύνσεις για τα μέτρα καταπολέμησης των ζωονόσων.

Άρθρο 7

Τα συστήματα για την παρακολούθηση των μετακινήσεων των εκτρεφόμενων ζώων που προβλέπονται από την απόφαση 89/153/ΕΟΚ της Επιτροπής [2] εφαρμόζονται σε συνδυασμό με τα μέτρα που θεσπίζονται στην παρούσα οδηγία για τις ζωονόσους και τους ζωονοσογόνους παράγοντες.

Άρθρο 8

1. Πριν από την 1η Οκτωβρίου 1993, τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή τα εθνικά μέτρα που εφαρμόζουν για την επίτευξη των στόχων της παρούσας οδηγίας σχετικά με τις ζωονόσους που αναφέρονται στο παράρτημα Ι, σημεία Ι και ΙΙ, εκτός από τα μέτρα που εφαρμόζουν ήδη για τη βρουκέλωση και τη φυματίωση δυνάμει των προγραμμάτων που έχουν ήδη εγκριθεί στο πλαίσιο της κοινοτικής νομοθεσίας.

Στα μέτρα αυτά, τα κράτη μέλη μπορούν να περιλαμβάνουν μέτρα ανίχνευσης των ζωονόσων και των ζωονοσογόνων παραγόντων που αναφέρονται στο παράρτημα Ι σημείο ΙΙΙ.

Τα κράτη μέλη που διαθέτουν εθνικά προγράμματα για την ανίχνευση των ζωονόσων που αναφέρονται στο παράρτημα Ι σημείο ΙΙ, μπορούν να τα υποβάλλουν στην Επιτροπή στο πλαίσιο των πληροφοριών που διαβιβάζονται σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο.

Κάθε χρόνο, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή έκθεση για την επιδημιολογική κατάσταση όσον αφορά την τριχινίαση.

Η Επιτροπή εξετάζει τα μέτρα που της ανακοινώνουν τα κράτη μέλη προκειμένου να εξακριβώσει αν ανταποκρίνονται στους στόχους που επιδιώκονται από την παρούσα οδηγία, ενημερώνει δε τα κράτη μέλη στο πλαίσιο της Μόνιμης Κτηνιατρικής Επιτροπής σχετικά με τα συμπεράσματα που συνήγαγε.

2. Όσον αφορά τις σαλμονέλες στα πουλερικά, τα κράτη μέλη οφείλουν να διαβιβάσουν στην Επιτροπή, πριν από την 1η Ιανουαρίου 1994, προγράμματα που καταρτίζονται σύμφωνα με

[1] ΕΕ αριθ. L 233 της 19. 8. 1981, σ. 32. Η τελευταία τροποποίηση της απόφασης αυτής έγινε με την απόφαση 86/105/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 93 της 8. 4. 1986, σ. 14).

[2] ΕΕ αριθ. L 59 της 2. 3. 1989, σ. 33.

▼B

τα κριτήρια που ορίζονται στα παραρτήματα II και III. Τα προγράμματα αυτά πρέπει:

α) να αναφέρουν επακριβώς, όσον αφορά τις σαλμονέλες, τα μέτρα που λαμβάνονται προκειμένου να τηρηθούν οι στοιχειώδεις απαιτήσεις του παραρτήματος III·

β) να λαμβάνουν υπόψη την ειδική κατάσταση που επικρατεί σε κάθε κράτος μέλος·

γ) να αναφέρουν τον αριθμό και τις διαδικασίες έγκρισης των εγκεκριμένων εθνικών εργαστηρίων στα οποία θα πραγματοποιηθούν η εξέταση και ο προσδιορισμός των σαλμονελών.

3. Με τη διαδικασία του άρθρου 16:

— εγκρίνονται τα προγράμματα που αναφέρονται στην παράγραφο 2, ενδεχομένως μετά από προσαρμογές, το αργότερο έξι μήνες μετά την υποβολή τους,

— είναι δυνατόν να πραγματοποιούνται τροποποιήσεις ή προσθήκες σε ένα πρόγραμμα που είχε προηγουμένως εγκριθεί, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η εξέλιξη της κατάστασης στο οικείο κράτος μέλος ή σε μία από τις περιφέρειές του.

Άρθρο 9

1. Οι λεπτομέρειες της οικονομικής συμμετοχής της Κοινότητας στα μέτρα θανάτωσης και καταστροφής και στις επίσημες δειγματοληψίες που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή του παραρτήματος III τμήμα I σημείο IV καθώς και στην λειτουργία των προβλεπομένων στο παράρτημα IV εργαστηρίων καθορίζονται σύμφωνα με την απόφαση 90/424/ΕΟΚ.

Όσον αφορά τα μέτρα που αναφέρονται στο παράρτημα III, η οικονομική συμμετοχή που προβλέπεται από την απόφαση 90/424/ΕΟΚ δεν μπορεί να χορηγείται στους κτηνοτρόφους που παρέβησαν τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.

Τα έξοδα που προκύπτουν από την εφαρμογή των μέτρων θανάτωσης και καταστροφής που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο θα καλύπτονται από την εν λόγω κοινοτική ενίσχυση μέχρις ύψους 50 %.

2. Στο άρθρο 4 της απόφασης 90/424/ΕΟΚ προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 3:

«3. Οι διατάξεις του άρθρου 3, εκτός των διατάξεων της παραγράφου 2 τέταρτη περίπτωση και της παραγράφου 5 δεύτερη περίπτωση, εφαρμόζονται σε περίπτωση εμφάνισης μιας από τις ζωονόσους που καλύπτονται από την οδηγία 92/117/ΕΟΚ, υπό την προϋπόθεση ότι η εμφάνιση αυτή συνιστά άμεσο κίνδυνο για τη δημόσια υγεία. Η τήρηση της προϋπόθεσης αυτής διαπιστώνεται κατά την έκδοση της απόφασης που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 3.»

Άρθρο 10

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε εφαρμογή, από την 1η Ιανουαρίου 1994, τα στοιχειώδη μέτρα που προβλέπονται για τις σαλμονέλες στο παράρτημα III τμήμα I.

Τα κράτη μέλη πρέπει να καταρτίσουν, πριν από την 1η Ιανουαρίου 1994, κανόνες με τους οποίους διευκρινίζονται τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται για να αποφεύγεται η εισαγωγή σαλμονελών σε μια εκτροφή, λαμβάνοντας υπόψη τις αρχές του παραρτήματος II της οδηγίας 90/539/ΕΟΚ.

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία πριν από την 1η Ιανουαρίου 1995, βάσει προτάσεως της Επιτροπής που καταρτίζεται κατόπιν γνωμοδότησης της Επιστημονικής Κτηνιατρικής Επιτροπής και λαμβάνοντας υπόψη την εμπειρία από την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, αποφασίζει τη λήψη των

▼B

αναγκαίων μέτρων για τον έλεγχο της σαλμονέλας στα σμήνη ωοτόκων ορνίθων.

Έως ότου εγκριθούν αυτά τα μέτρα, τα κράτη μέλη μπορούν, στα πλαίσια των κανόνων της συνθήκης, να διατηρήσουν τους εθνικούς τους κανόνες όσον αφορά τις ωοτόκους όρνιθες.

2. Μετά από πρόταση της Επιτροπής, η οποία καταρτίζεται βάσει των πληροφοριών που συλλέγονται σύμφωνα με τα άρθρα 5 και 6 και το άρθρο 8 παράγραφος 1, το Συμβούλιο θα αποφασίσει αν απαιτούνται ειδικά μέτρα για την καταπολέμηση άλλων ζωονόσων που παρουσιάζουν συγκρίσιμο βαθμό σοβαρότητας.

Άρθρο 11

1. Στο μέτρο που είναι αναγκαίο για την ενιαία εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, πραγματογνώμονες της Επιτροπής μπορούν, σε συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, να πραγματοποιούν επιτόπιους ελέγχους. Για τον σκοπό αυτό, οι πραγματογνώμονες μπορούν να εξακριβώνουν, ελέγχοντας αντιπροσωπευτικό ποσοστό εκμεταλλεύσεων, εάν τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την τήρηση των διατάξεων της παρούσας οδηγίας. Η Επιτροπή ενημερώνει την αρμόδια αρχή για τα αποτέλεσματα των διεξαγόμενων ελέγχων.

Το οικείο κράτος μέλος λαμβάνει τα τυχόν αναγκαία μέτρα για να ληφθούν υπόψη τα αποτελέσματα αυτών των ελέγχων. Εάν το κράτος μέλος δεν λάβει τα εν λόγω μέτρα, μπορούν να αποφασίζονται τα ενδεδειγμένα μέτρα με τη διαδικασία του άρθρου 16 αφού εξεταστεί η κατάσταση στα πλαίσια της Μόνιμης Κτηνιατρικής Επιτροπής.

2. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου, ιδίως όσον αφορά τη συχνότητα και τον τρόπο διεξαγωγής των ελέγχων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο, καθορίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 16.

Άρθρο 12

Τα μέτρα διασφάλισης που προβλέπονται στην οδηγία 90/425/ΕΟΚ [1] όσον αφορά τους κτηνιατρικούς ελέγχους που πρέπει να διεξάγονται κατά τις συναλλαγές με την προοπτική της ολοκλήρωσης της εσωτερικής αγοράς ισχύουν για τις ανάγκες της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 13

Στα κοινοτικά εργαστήρια αναφοράς, ο κατάλογος των οποίων περιέχεται στο παράρτημα IV, ανατίθεται, σύμφωνα με τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις που περιγράφονται στο εν λόγω παράρτημα, η εξασφάλιση της διασύνδεσης και του συντονισμού των εθνικών εργαστηρίων αναφοράς που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 3.

Άρθρο 14

1. Η εγγραφή ή η διατήρηση, στον κοινοτικό κατάλογο, τρίτων χωρών ή τμημάτων τρίτων χωρών, από τις οποίες επιτρέπονται από υγειονομική άποψη οι εισαγωγές, εξαρτάται από την υποβολή, από την οικεία τρίτη χώρα, προγράμματος στο οποίο διευκρινίζονται οι προσφερόμενες από τη χώρα αυτή εγγυήσεις σχετικά με τον έλεγχο των ζωονόσων και των ζωονοσογόνων παραγόντων.

Οι εγγυήσεις αυτές πρέπει να έχουν αποτέλεσμα όχι χαμηλότερο από το αποτέλεσμα των εγγυήσεων που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία.

[1] ΕΕ αριθ. L 224 της 18. 8 1990, σ. 29. Η τελευταία τροποποίηση της οδηγίας αυτής έγινε με την οδηγία 91/496/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 268 της 24. 9. 1991, σ. 56).

▼B

Η Επιτροπή εγκρίνει τα εν λόγω προγράμματα με τη διαδικασία του άρθρου 16. Με την ίδια διαδικασία, μπορούν να γίνονται αποδεκτές εγγυήσεις που υποκαθιστούν εκείνες που προκύπτουν από την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, εφόσον δεν είναι ευνοϊκότερες αυτών που εφαρμόζονται στις συναλλαγές.

2. Εάν μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1995 δεν ληφθεί απόφαση κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1, για μια τρίτη χώρα, η εγγραφή της χώρας αυτής στους καταλόγους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 αναστέλλεται με τη διαδικασία του άρθρου 16.

3. Η τήρηση της εκτέλεσης των προγραμμάτων από τις αρμόδιες αρχές των τρίτων χωρών εξακριβώνεται με τους ελέγχους από τους κοινοτικούς πραγματογνώμονες που προβλέπονται από την κοινοτική νομοθεσία.

Άρθρο 15

Τα παραρτήματα μπορούν να τροποποιούνται ή να συμπληρώνονται από το Συμβούλιο, με ειδική πλειοψηφία, ύστερα από πρόταση της Επιτροπής.

Ειδικότερα, με τη διαδικασία αυτή επανεξετάζεται, πριν από την 1η Ιανουαρίου 1996, το παράρτημα III.

Άρθρο 16

1. Στις περιπτώσεις που γίνεται αναφορά στη διαδικασία του παρόντος άρθρου, η επιτροπή συγκαλείται αμέσως από τον πρόεδρό της, είτε με δική του πρωτοβουλία είτε μετά από αίτηση κράτους μέλους.

▼A1

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρέπει να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο εντός προθεσμίας που μπορεί να ορίσει ο Πρόεδρος ανάλογα με τον επείγονται χαρακτήρα του θέματος. Αποφασίζει με την πλειοψηφία που προβλέπει το άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει πρότασης της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην Επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο Πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

▼B

►A1 3. ◄ α) Η Επιτροπή θεσπίζει τα μέτρα και τα θέτει αμέσως σε εφαρμογή εφόσον είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής·

β) εάν τα προτεινόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής αυτής ή εάν η τελευταία δεν έχει διατυπώσει γνώμη, η Επιτροπή υποβάλλει αμέσως στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο θεσπίζει τα μέτρα με ειδική πλειοψηφία.

Εάν, μετά την πάροδο τριών μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία υποβλήθηκε η πρόταση, το Συμβούλιο δεν έχει θεσπίσει μέτρα, η Επιτροπή θεσπίζει τα προτεινόμενα μέτρα και τα θέτει αμέσως σε εφαρμογή, εκτός εάν το Συμβούλιο αποφανθεί κατά των μέτρων αυτών με απλή πλειοψηφία.

Άρθρο 17

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία πριν από την 1η Ιανουαρίου 1994.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία, ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

▼B

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστικών διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 18

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΖΩΟΝΟΣΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 4

I. — Φυματίωση που οφείλεται στο Mycobacterium bovis,
— Βρουκέλωση και οι παράγοντές της,
— Σαλμονέλωση και οι παράγοντές της,
— Τριχινίαση.

II. — Καμπυλοβακτηρίωση,
— Εχινοκοκκίαση,
— Λιστερίωση,
— Λύσσα,
— Τοξοπλάσμωση,
— Γερσινίωση,
— Άλλες ζωονόσοι και οι παράγοντές τους.

III. — Κάθε άλλη ζωονόσος, ξένη προς την Κοινότητα, και οι παράγοντές της.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΤΩΝ ΣΑΛΜΟΝΕΛΩΝ ΣΤΑ ΣΜΗΝΗ ΠΟΥΛΕΡΙΚΩΝ

I. Τα προγράμματα πρέπει να αναφέρουν:

— τον αριθμό και τον τύπο των δειγμάτων που πρέπει να λαμβάνονται,

— τον αριθμό και τον τύπο των επίσημων δειγμάτων που πρέπει να λαμβάνονται,

— τις μεθόδους δειγματοληψίας,

— τις μεθόδους εξέτασης των δειγμάτων και προσδιορισμού των ζωονοσογόνων παραγόντων.

II. Στα προγράμματα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα ακόλουθα κριτήρια για τον καθορισμό των διαδικασιών δειγματοληψίας:

α) οι παράγοντες που μπορούν να ευνοήσουν την εξάπλωση μιας ή περισσοτέρων ζωονόσων·

β) το ιστορικό της εκάστοτε ζωονόσου σε μια χώρα ή σε μια περιφέρεια, στα κατοικίδια ή στα άγρια ζώα·

γ) ο οικείος ζωικός πληθυσμός, και ιδίως:

— το συνολικό μέγεθος του πληθυσμού,

— η ομοιογένεια της πληθυσμιακής ομάδας,

— η ηλικία των ζώων,

— η ζωική παραγωγή·

δ) το περιβάλλον των εκμεταλλεύσεων και ιδίως:

— οι διαφορές μεταξύ περιφερειών,

— η πυκνότητα των σμηνών,

— η σχέση με τις αστικές περιοχές,

— η σχέση με περιοχές στις οποίες υπάρχουν άγρια ζώα·

ε) τα συστήματα παραγωγής, συμπεριλαμβανομένων:

— των εντατικών γεωργικών εκμεταλλεύσεων,

— των εκτατικών γεωργικών εκμεταλλεύσεων,

— των συστημάτων εκτροφής, και ιδίως του συστήματος σίτησης και προστασίας της υγείας των ζώων·

στ) τα προβλήματα τα οποία ενδέχεται να ανακύψουν, λαμβανομένων υπόψη γνωστών προηγούμενων περιπτώσεων ή άλλων πληροφοριών·

ζ) ο απαιτούμενος βαθμός προστασίας, ανάλογα με τη φύση και τη σοβαρότητα της συγκεκριμένης ζωονόσου.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΣΑΛΜΟΝΕΛΩΝ

Τμήμα I

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΣ — ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΣΑΛΜΟΝΕΛΩΝ ΣΤΑ ΣΜΗΝΗ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

I. **Σμήνη πουλερικών αναπαραγωγής**

Ένα σμήνος πουλερικών αναπαραγωγής περιλαμβάνει τουλάχιστον 250 πτηνά (Gallus gallus), τα οποία διατηρούνται ή εκτρέφονται στην ίδια εκμετάλλευση για την παραγωγή αυγών προς επώαση.

II. **Παρακολούθηση των σαλμονελών στα σμήνη πουλερικών αναπαραγωγής**

Ο ιδιοκτήτης ή ο υπεύθυνος των εκκολαπτηρίων ή του σμήνους πουλερικών αναπαραγωγής οφείλει να αναθέτει την εξόδοις του λήψη δειγμάτων προς ανάλυση για την ανίχνευση σαλμονέλας είτε σε ένα εγκεκριμένο εθνικό εργαστήριο, είτε σε εργαστήριο το οποίο αναγνωρίζεται από την αρμόδια αρχή, τηρώντας τα ακόλουθα κατώτατα όρια δειγματοληψίας.

Α. *Σμήνος εκτροφής*

1. Όσον αφορά τα πτηνά που εκτρέφονται προς αναπαραγωγή, τα δείγματα πρέπει να λαμβάνονται, τουλάχιστον, από τους νεοσσούς μιας ημέρας, τα πτηνά τεσσάρων εβδομάδων, και από τις νεαρές όρνιθες δύο εβδομάδες πριν την έναρξη ωοτοκίας.
2. Τα λαμβανόμενα δείγματα πρέπει να περιλαμβάνουν

α) στην περίπτωση νεοσσών μιας ημέρας, δείγματα που λαμβάνονται από την εσωτερική επένδυση των κουτιών εντός των οποίων οι νεοσσοί παραδίδονται στην εκμετάλλευση αναπαραγωγής, και από τα πτώματα των νεοσσών που είναι νεκροί κατά την άφιξη και

β) στην περίπτωση νεαρών ορνίθων τεσσάρων εβδομάδων ή δειγμάτων που λαμβάνονται δύο εβδομάδες πριν την έναρξη ωοτοκίας των νεαρών ορνίθων, σύνθετα δείγματα περιττωμάτων· κάθε δείγμα πρέπει να αποτελείται από χωριστά δείγματα νωπών περιττωμάτων, βάρους τουλάχιστον 1 g το καθένα, τα οποία λαμβάνονται τυχαία σε ορισμένα σημεία του κτιρίου στο οποίο διατηρούνται τα πτηνά ή, όταν τα πτηνά έχουν ελεύθερη πρόσβαση σε περισσότερα κτίρια μιας συγκεκριμένης εκμετάλλευσης, τα οποία λαμβάνονται από κάθε ομάδα κτιρίων της εκμετάλλευσης όπου διατηρούνται τα πτηνά·

γ) ο αριθμός των χωριστών δειγμάτων περιττωμάτων που πρέπει να λαμβάνονται για τη σύσταση ενός σύνθετου δείγματος πρέπει να είναι ο εξής:

Αριθμός πτηνών που διατηρούνται σε ένα κτίριο	Αριθμός δειγμάτων περιττωμάτων που πρέπει να λαμβάνονται στο κτίριο ή την ομάδα κτιρίων της εκμετάλλευσης
1-24	(αριθμός ίσος προς τον αριθμό των πτηνών μέχρι ανωτάτου ορίου 20)
25-29	20
30-39	25
40-49	30
50-59	35
60-89	40
90-199	50
200-499	55
500 ή περισσότερα	60

▼B

Β. *Σμήνη ενήλικων πουλερικών αναπαραγωγής*

1. Από όλα τα σμήνη πουλερικών αναπαραγωγής πρέπει να λαμβάνονται δείγματα τουλάχιστον κάθε δύο εβδομάδες κατά την περίοδο ωοτοκίας.

2. Από όλα τα σμήνη αναπαραγωγής, των οποίων τα αυγά παραδίδονται σε εκκολαπτήριο ικανότητας εκκόλαψης μέχρι 1 000 αυγών, πρέπει να λαμβάνονται δείγματα στην εκμετάλλευση, τα δε λαμβανόμενα δείγματα πρέπει να αποτελούνται από χωριστά δείγματα νωπών περιττωμάτων, βάρους 1 g τουλάχιστον το καθένα, τα οποία συλλέγονται σύμφωνα με το σημείο Α 2 στοιχείο β).

3. Από τα σμήνη αναπαραγωγής, των οποίων τα αυγά παραδίδονται σε εκκολαπτήριο ικανότητας εκκόλαψης τουλάχιστον χιλίων αυγών, πρέπει να λαμβάνονται δείγματα στο εκκολαπτήριο. Τα δείγματα αυτά πρέπει να αποτελούνται:

   α) από σύνθετο δείγμα μηκωνίου το οποίο λαμβάνεται από 250 νεοσσούς που έχουν εκκολαφθεί από αυγά που παραδίδονται στο εκκολαπτήριο, για κάθε σμήνος αναπαραγωγής ή

   β) από δείγματα πτωμάτων 50 νεοσσών οι οποίοι είτε είναι νεκροί εντός του κελύφους, είτε έχουν εκκολαφθεί από αυγά που παραδίδονται στο εκκολαπτήριο· τα δείγματα αυτά πρέπει να λαμβάνονται από κάθε σμήνος αναπαραγωγής.

4. Τα δείγματα αυτά μπορούν επίσης να λαμβάνονται από σμήνη αναπαραγωγής τα οποία περιλαμβάνουν λιγότερα από 250 πτηνά και των οποίων τα αυγά παραδίδονται σε εκκολαπτήριο συνολικής ικανότητας εκκόλαψης τουλάχιστον 1 000 αυγών.

5. Κάθε οκτώ εβδομάδες, αντί της δειγματοληψίας που αναφέρεται στο παρόν σημείο Β, λαμβάνονται επίσημα δείγματα σύμφωνα με το σημείο 4.

Γ. *Εξέταση των λαμβανόμενων δειγμάτων για την ανίχνευση σαλμονελλών*

Για την ανάλυση, είναι δυνατόν να ομαδοποιούνται τα δείγματα που λαμβάνονται από κάθε κτίριο.

Οι αναλύσεις και οι δοκιμασίες διενεργούνται σύμφωνα με μεθόδους που αναγνωρίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 16 της παρούσας οδηγίας, ύστερα από γνωμοδότηση της Μόνιμης Κτηνιατρικής Επιτροπής, μέχρις ότου δε γίνει η αναγνώριση αυτή, σύμφωνα με καθιερωμένες εθνικές μεθόδους που παρέχουν τα εχέγγυα που προβλέπονται στην απόφαση 89/610/ΕΟΚ ([1]).

III. **Κοινοποίηση των πορισμάτων**

Εάν, κατά την παρακολούθηση που πραγματοποιείται σύμφωνα με το σημείο ΙΙ, διαπιστωθεί σ' ένα σμήνος αναπαραγωγής η παρουσία Salmonella enteritidis ή Salmonella typhimurium, ο υπεύθυνος του εργαστηρίου που πραγματοποιεί την εξέταση, ο επιφορτισμένος με την εξέταση ή ο ιδιοκτήτης του σμήνους κοινοποιεί τα πορίσματα στην αρμόδια αρχή.

IV. **Έρευνα στα σμήνη που έχουν χαρακτηριστεί ως θετικά κατόπιν παρακολούθησης**

Όταν κοινοποιείται, σύμφωνα με το σημείο ΙΙΙ, η παρουσία Salmonella enteritidis ή Salmonella typhimurium, λαμβάνονται από το σμήνος επίσημα δείγματα προς επιβεβαίωση των πρώτων πορισμάτων. Από κάθε κτίριο όπου στεγάζονται πτηνά πρέπει να λαμβάνεται ένα τυχαίο δείγμα πτηνών. Ο αριθμός των δειγμάτων πρέπει να επιλέγεται βάσει του πίνακα του σημείου ΙΙ Α 2 γ). Για τους σκοπούς των ελέγχων, τα πτηνά πρέπει να συγκεντρώνονται σε παρτίδες των πέντε, από κάθε πτηνό της παρτίδας πρέπει να λαμβάνονται δείγματα του συκωτιού, των ωοθηκών και των εντέρων, τα δε δείγματα αυτά πρέπει να εξετάζονται για την ανίχνευση των σαλμονελών με αναλύσεις και δοκιμασίες που διενεργούνται με καθιερωμένες μεθόδους που αναγνωρίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 16 της παρούσας οδηγίας ή, μέχρις ότου γίνει η αναγνώριση αυτή, με καθιερωμένες εθνικές μεθόδους.

([1]) ΕΕ αριθ. L 351 της 2. 12. 1989, σ. 34.

▼B

V. **Μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται για τα σμήνη των οποίων έχει επιβεβαιωθεί η μόλυνση**

Τα μέτρα πρέπει να ανταποκρίνονται στις ακόλουθες στοιχειώδεις προδιαγραφές:

1. εάν, ύστερα από εξέταση που διενεργείται σύμφωνα με το σημείο IV, επιβεβαιωθεί σε ένα κτίριο η παρουσία Salmonella enteritidis ή Salmonella typhimurium, πρέπει να λαμβάνονται τα ακόλουθα μέτρα:

   α) κανένα πουλερικό δεν πρέπει να εγκαταλείπει το εν λόγω κτίριο, εκτός αν η αρμόδια αρχή το επιτρέπει προκειμένου να θανατωθεί και να κατασταφεί υπό έλεγχο ή προκειμένου να θανατωθεί σε σφαγείο που ορίζεται από την αρμόδια αρχή σύμφωνα με το στοιχείο γ)·

   β) τα μη επωασμένα αυγά που προέρχονται από το εν λόγω κτίριο πρέπει είτε να καταστρέφονται επί τόπου είτε, μετά από κατάλληλη σήμανση, να μεταφέρονται, υπό έλεγχο, προς εγκατάσταση εγκεκριμένη για την επεξεργασία προϊόντων αυγών, προκειμένου να υποστούν θερμική επεξεργασία σύμφωνα με τις απαιτήσεις της οδηγίας 89/437/ΕΟΚ [1]·

   γ) όλα τα πτηνά του κτιρίου αναπαραγωγής πρέπει να θανατώνονται σύμφωνα με το παράρτημα I κεφάλαιο VI σημείο 31 στοιχείο γ) της οδηγίας 71/118/ΕΟΚ, ο δε επίσημος κτηνίατρος του σφαγείου πρέπει να ενημερώνεται για την απόφαση σφαγής, σύμφωνα με το κεφάλαιο VI σημείο 25 στοιχείο α) του παραρτήματος I της ίδιας οδηγίας, ή να θανατώνονται και να καταστρέφονται κατά τρόπον ώστε να μειώνεται στο ελάχιστο ο κίνδυνος διάδοσης της σαλμονέλας.

2. Μετά την εκκένωσή τους, οι χώροι στους οποίους υπήρχαν σμήνη μολυσμένα από Salmonella enteriditis ή Salmonella typhimurium πρέπει να καθαρίζονται και να απολυμαίνονται αποτελεσματικά. Στις εργασίες αυτές περιλαμβάνεται και η ασφαλής απομάκρυνση της κόπρου ή της στρωμνής, σύμφωνα με τις διαδικασίες που καθορίζει η τοπική κτηνιατρική αρχή. Η επανεισαγωγή πτηνών πρέπει να γίνεται με νεοσσούς που ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του σημείου II Α 1.

3. Αν τα προς εκκόλαψη αυγά που προέρχονται από σμήνη όπου διαπιστώθηκε η παρουσία Salmonella enteriditis ή Salmonella typhimurium βρίσκονται πάντα σε ένα εκκολαπτήριο, τα αυγά αυτά πρέπει να καταστρέφονται ή να αντιμετωπίζονται ως υλικά υψηλού κινδύνου σύμφωνα με την οδηγία 90/667/ΕΟΚ [2].

VI. Με τη διαδικασία του άρθρου 16 και μετά τη γνώμη της Επιστημονικής Κτηνιατρικής Επιτροπής η οποία πρέπει να δοθεί πριν την 1η Οκτωβρίου 1993:

   α) είναι δυνατόν να αναγνωρίζονται συστήματα παρακολούθησης τα οποία βασίζονται σε ορρολογικό έλεγχο στην εκμετάλλευση, εφόσον παρέχουν εγγυήσεις ισοδύναμες με το σύστημα επιθεώρησης στο εκκολαπτήριο που προβλέπεται στο σημείο II στοιχεία Α 1, Β 3 και 4 και Γ·

   β) είναι δυνατόν να εγκρίνονται, για τα σμήνη αναπαραγωγής, άλλες λύσεις αντί της υποχρεωτικής θανάτωσης που προβλέπεται στο σημείο V στοιχείο γ), όπως η αντιβίωση·

   γ) είναι δυνατόν να θεσπίζονται ειδικοί κανόνες για τη διαφύλαξη γενετικού υλικού υψηλής αξίας.

Οι έλεγχοι που προβλέπονται στο παρόν κεφάλαιο μπορούν να επανεξετάζονται με τη διαδικασία του άρθρου 16, ανάλογα με την εξέλιξη των επιστημονικών γνώσεων.

([1]) ΕΕ αριθ. L 212 της 22. 7. 1989, σ. 87. Η τελευταία τροποποίηση της οδηγίας αυτής έγινε με την οδηγία 91/684/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 376 της 31. 12. 1991, σ. 38).

([2]) Οδηγία 90/667/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 1990 για τη θέσπιση υγειονομικών κανόνων για τη διάθεση και τη μεταποίηση ζωικών αποβλήτων, τη διάθεσή τους στην αγορά και την προστασία από τους παθογόνους οργανισμούς των ζωοτροφών ζωικής προέλευσης ή με βάση τα ψάρια, και για την τροποποίηση της οδηγίας 90/425/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 363 της 27. 12. 1990, σ. 51).

▼B

Τμήμα ΙΙ

ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΗΣ ΣΑΛΜΟΝΕΛΑΣ ΣΕ ΕΠΙΠΕΔΟ ΤΕΛΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΣΥΝΘΕΤΩΝ ΖΩΟΤΡΟΦΩΝ ΓΙΑ ΠΟΥΛΕΡΙΚΑ

Κατά την επίσημη δειγματοληψία σε μια εκμετάλλευση ή σε περίπτωση βάσιμης υποψίας, είναι δυνατόν να πραγματοποιούνται δειγματοληψίες στις σύνθετες ζωοτροφές που χρησιμοποιούνται για τη διατροφή των πουλερικών.

Εάν ένα δείγμα ευρεθεί θετικό όσον αφορά την παρουσία σαλμονέλας, η αρμόδια αρχή διεξάγει έρευνα:

α) για να εντοπισθεί η πηγή της μόλυνσης, ιδίως με επίσημες δειγματοληψίες σε διάφορα στάδια της παραγωγής·

β) για να εξετασθεί η εφαρμογή των κανόνων και των ελέγχων που αφορούν τη διάθεση και τη μεταποίηση των ζωικών αποβλήτων, και ιδίως των αποβλήτων που προβλέπονται στην οδηγία 90/667/ΕΟΚ·

γ) για να καθορισθούν διαδικασίες όσον αφορά τις ορθές πρακτικές παραγωγής και να εξασφαλισθεί η τήρηση αναγνωρισμένων διαδικασιών.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΖΩΟΝΟΣΟΥΣ [a]

I. Επιδημιολογία ζωονόσων

Institut für Veterinärmedizin
(Robert-von-Ostertag-Institut)
Postfach 33 00 13
Thielallee 88/92
D-1000 Berlin (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας)

II. Salmonellen

Rijksinstituut voor de Volksgezondheid
Postbus 1
NL-3720 BA Bilthoven (Κάτω Χώρες)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

1. Τα κοινοτικά εργαστήρια αναφοράς που αναφέρονται στο κεφάλαιο I:
   - παρέχουν στα εθνικά εργαστήρια αναφοράς πληροφορίες για τις μεθόδους ανάλυσης και τις συγκριτικές δοκιμές,
   - συντονίζουν την εφαρμογή, εκ μέρους των εθνικών εργαστηρίων αναφοράς, των μεθόδων που αναφέρονται στην πρώτη περίπτωση, οργανώνοντας ιδίως συγκριτικές δοκιμές,
   - συντονίζουν την αναζήτηση νέων μεθόδων ανάλυσης και ενημερώνουν τα εθνικά εργαστήρια αναφοράς για τη σχετική πρόοδο,
   - οργανώνουν εκπαιδευτικά και μετεκπαιδευτικά μαθήματα για το προσωπικό των εθνικών εργαστηρίων αναφοράς,
   - παρέχουν τεχνική και επιστημονική υποστήριξη στις υπηρεσίες της Επιτροπής, ιδίως σε περίπτωση αμφισβήτησης των αποτελεσμάτων των αναλύσεων μεταξύ κρατών μελών.

2. Τα κοινοτικά εργαστήρια αναφοράς εξασφαλίζουν τη διατήρηση των εξής συνθηκών λειτουργίας:
   - διαθέτουν ειδικευμένο προσωπικό με επαρκή γνώση των μεθόδων που χρησιμοποιούνται στον τομέα της ανίχνευσης των ζωονόσων,
   - διαθέτουν τον εξοπλισμό και τις ουσίες που απαιτούνται για την εκτέλεση των καθηκόντων που αναφέρονται στην παράγραφο 1,
   - διαθέτουν κατάλληλη διοικητική υποδομή,
   - υποχρεώνουν το προσωπικό τους να τηρεί το απόρρητο ορισμένων θεμάτων, πορισμάτων ή πληροφοριών,
   - έχουν επαρκή γνώση των διεθνών προδιαγραφών και πρακτικών.

[a] Με την επιφύλαξη των εργαστηρίων αναφοράς για τη βρουκέλωση, τη φυματίωση και τη λύσσσα.